

Krzysztof Kowalski

**GRUNTY POKRYTE WODAMI PŁYNAĆYMI
W EWIDENCJI GRUNTÓW**

Wrocław 2011 r.

Copyright ©

by Krzysztof Kowalski

Wrocław 2011

Autor

Krzysztof Kowalski

kowalski@ks.k.pl, tel. 691 518 089

Stan prawny na dzień 1 luty 2011 r.

Opublikowane na zasadach licencji Creative Commons 3.0 Polska

Uznanie autorstwa - Użycie niekomercyjne - Na tych samych warunkach

Dozwolone: - Kopiowanie - Rozpowszechnianie - Odtwarzanie - Wykonywanie - Tworzenie utworów zależnych

Autor w żadnym wypadku nie odpowiada na żadnej podstawie prawnej za żadne szczególne, przypadkowe lub następne szkody wynikłe z wykorzystania utworu. Autor nie składa żadnych zapewnień oraz nie udziela żadnych gwarancji a także wyłącza rękojmię, czy to wyraźną, dorozumianą czy inną, w szczególności dotyczących możliwości korzystania z utworu zgodnie z jego przeznaczeniem, przeznaczenia utworu do konkretnego celu, co do tego, że nie narusza on praw innych osób, braku jawnych lub ukrytych wad, dokładności, występowania lub niewystępowania wad widocznych jak i ukrytych.

Grunt i woda .pl

WPROWADZENIE

Ewidencja gruntów jest rejestrem publicznym, który gromadzi informacje o stanie prawnym oraz faktyczny nieruchomości. Prowadzona jest ona na podstawie przepisów ustawy z dnia 17 maja 1989 r. Prawo geodezyjne i kartograficzne (Pgik) (t.j. Dz. U. z 2005 r. Nr 240, poz. 2027 ze zm.), (art. 20 - 26) oraz rozporządzenia Ministra Rozwoju Regionalnego i Budownictwa z dnia 29 marca 2001 r. w sprawie ewidencji gruntów i budynków (Egib) (Dz. U. z 2001 r. Nr 38, poz. 454 ze zm.). Jednym z zadań ewidencji gruntów jest opis zagospodarowania przestrzeni fizycznej poprzez katalog użytków gruntowych. Celem tego jest usystematyzowanie użytkowania gruntów w sposób pozwalający na wykorzystanie ujednoczonych metod prawno-administracyjnych, takich jak np. opodatkowanie gruntów. Ewidencja gruntów ma na celu służyć realizacji szeregu zadań związanych z zarządzaniem państwem w społecznym, gospodarczym i ekonomicznym wymiarze, zatem zawarte tam informacje powinny mieć czytelny, zgodny z prawem i użyteczny charakter. Jednak w praktyce nie zawsze te warunki są spełnione, co widać choćby na przykładzie gruntów pokrytych wodami płynącymi.

DEFINICJA GRUNTÓW POKRYTYCH WODAMI PŁYNĄCYMI

W polskim systemie prawnym funkcjonują równoległe dwie definicje gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi. Definicja prawna, czyli taka, która oddziałuje na procesy prawne w obszarze cywilnym i administracyjnym, znajduje się w ustawie Prawo wodne (Pw). Natomiast definicja faktyczna, której treść opisuje przestrzeń rzeczyswą, znajduje się w rozporządzeniu w sprawie ewidencji gruntów i budynków. Różnice obu definicji wynikają z dwojakiego stosunku wymienionych aktów normatywnych do opisywanej wspólnej rzeczywistości. Ich znaczenie i funkcja w polskim systemie administracyjno-prawnym nie są takie same, ale ze względu na wspólny przedmiot odniesienia (grunt) wymagają łącznego rozpatrywania.

Grunty pokryte powierzchniowymi wodami płynącymi w ewidencji gruntów opisywane są oddzielnym oznaczeniem, jako wyodrębniony kontur użytku gruntowego (symbol „Wp”), (§ 68 ust. 4 pkt 2 Egib). Rozporządzenie Egib w załączniku nr 6 (ust. 6 pkt 2) zawiera szczegółową definicję użytku gruntowego reprezentującego tereny pokryte wodami płynącymi. Definicja ta ma następującą treść:

„Do gruntów pod wodami powierzchniowymi płynącymi zalicza się grunty pod wodami płynącymi w rzekach, potokach górskich, kanałach i innych ciekach, o przepływach stałych lub okresowych, oraz źródła, z których cieką biorą początek, a także grunty pod wodami znajdującymi się w jeziorach i zbiornikach sztucznych, z których cieką wypływają lub do których wpływają.”

Przytoczony tekst jest dosłownym cytatem z ustawy Prawo wodne z 1974 r. (Dz. U. z 1974 r. Nr 38 poz. 230), (art. 6 ust. 3 pkt 1 i art. 6 ust. 4), pod obowiązaniem której tworzone było rozporządzenie Egib. Wówczas to ewidencja gruntów odzwierciedlała prawny charakter gruntów pokrytych wodami płynącymi. Przepisy Pw w tym zakresie nie uległy zmianie po wprowadzeniu nowego Prawa wodnego z 2001 r. Faktyczna zmiana definicji gruntów pokrytych wodami płynącymi nastąpiła dopiero nowelizacją Pw z dnia 3 czerwca 2005 r. Wraz z nią niestety nie zaktualizowano przepisów rozporządzenia Egib, co obecnie skutkuje równoległym funkcjonowaniem dwóch różniących się definicji.

Definicja zamieszczona w Prawie wodnym ma inny kształt i nie jest tam przedstawiona wprost. Prawo wodne, jako ustawa regulująca zasady gospodarowania wszystkimi zasobami wodnymi, podaje definicję wszystkich wód powierzchniowych, która brzmi następująco (art. 9 ust. 1 pkt 4a Pw):

„ (...) grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych, w granicach linii brzegu, a także grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, będące gruntami pokrytymi wodami powierzchniowymi przed wykonaniem urządzeń piętrzących; ”

Pojęcie wód powierzchniowych tu przedstawione dotyczy: cieków, jezior i innych naturalnych zbiorników. Wyodrębnienie tylko gruntów pod wodami płynącymi wymaga skorzystania z ich definicji zawartej w art. 5 ust. 3 pkt 1 Pw, która mówi, że:

„Śródlądowe wody powierzchniowe dzielą się na:

1) płynące, do których zalicza się wody:

- a) w ciekach naturalnych, kanałach oraz w źródłach, z których cieki biorą początek,*
- b) znajdujące się w jeziorach oraz innych naturalnych zbiornikach wodnych o ciągłym bądź okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych,*
- c) znajdujące się w sztucznych zbiornikach wodnych usytuowanych na wodach płynących; ”*

Z definicji gruntów pokrytych wodami powierzchniowymi dowiadujemy się, że ich granicą jest linia brzegu. Linia ta ustalana jest tylko dla cieków naturalnych, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych (art. 15 ust. 1 Pw). Dlatego też z definicji powierzchniowych wód płynących należy wyodrębnić tylko te wody, które znajdują się w naturalnych obiektach hydrograficznych, a są to: cieki naturalne, źródła z których cieki biorą początek, jeziora lub inne naturalne zbiorniki o ciągłym lub okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych. Dodatkowo definicja gruntów pokrytych wodami powierzchniowymi dodaje grunty pod zbiornikami, stopniami wodnymi lub jeziorami podpiętrzonymi, ale tylko te, które były tymi gruntami przed wybudowaniem urządzeń piętrzących, a zatem w linii brzegu naturalnych obiektów hydrograficznych przed antropogeniczną zmianą stosunków wodnych.

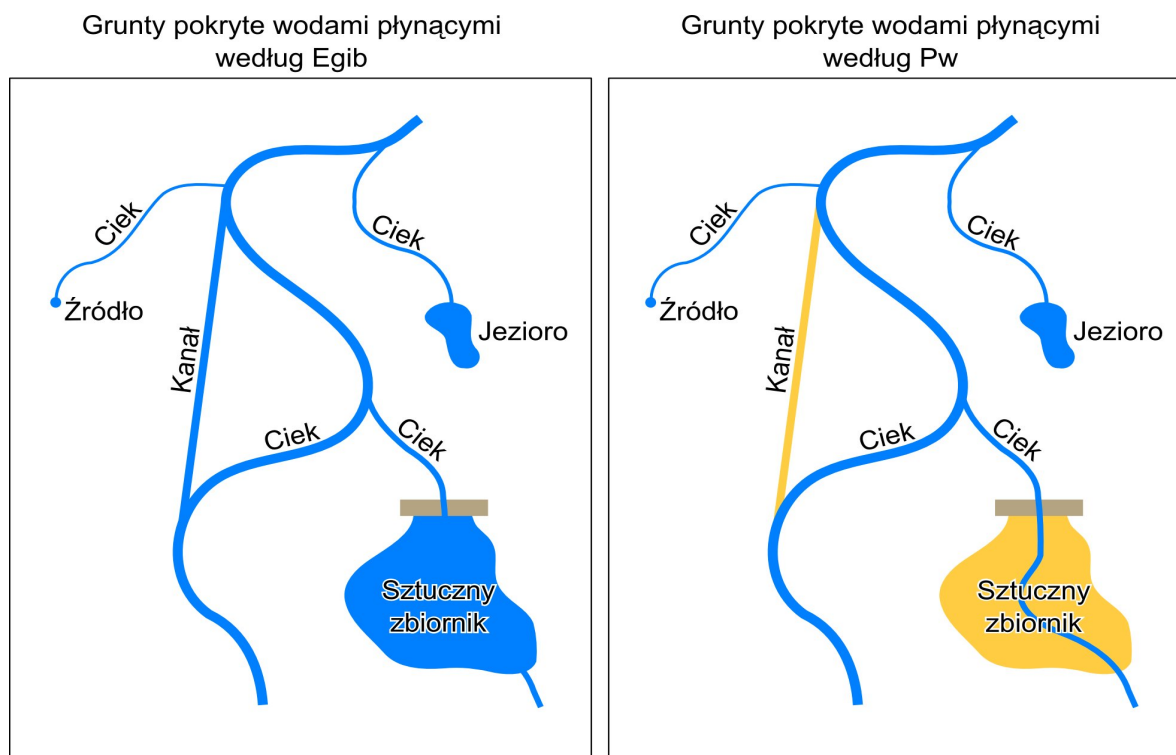
W wyniku powyższej analizy możemy stworzyć dwie grupy obiektów, osobno dla każdej normy prawnej, w których według przytoczonych definicji znajduje się woda płynąca.

Tabela 1. Przedmiotowa różnica definicji gruntów pokrytych wodami płynącymi w prawodawstwie

Obiekty pokryte wodą płynącą według Egib	Obiekty pokryte wodą płynącą według Pw
<ul style="list-style-type: none"> • cieki (rzeki, potoki, itp.), • źródła cieków, • kanały, • jeziora z których cieki wypływają lub do których wpływają, • zbiorniki sztuczne z których cieki wypływają lub do których wpływają; 	<ul style="list-style-type: none"> • cieki (rzeki, potoki, itp.), • źródła cieków, • jeziora lub inne naturalne zbiorniki z których cieki wypływają lub do których wpływają, • zbiorniki sztuczne, stopnie wodne lub jeziora podpiętrzone w granicach linii brzegu cieków przed wybudowaniem urządzeń piętrzących;

Podstawowe różnice jakie dzielą obie regulacje prawne w zakresie oznaczania gruntów pod powierzchniowymi wodami płynącymi dotyczą następujących kwestii:

- naturalności opisywanych obiektów (Prawo wodne dotyka wyłącznie utworów naturalnych, natomiast Egib nie uwzględnia tego aspektu),
- granicy gruntów (Prawo wodne ogranicza grunty pokryte wodami płynącymi od ich prawnej granicy – linii brzegu, Egib określa jedynie katalog obiektów bez podania ich przestrzennej granicy).

Rys. 1. Różnice definicji gruntów pokrytych wodami płynącymi w Pw i Egib

Mając świadomość istnienia rozbieżności w definiowaniu gruntów pokrytych wodami płynącymi należy rozważyć, czy taki stan rzeczy jest uzasadniony i pożądany w obecnym porządku prawnym? W tym celu powinno się odpowiedzieć na pytanie, czy ewidencja gruntów powinna wyróżniać grunty pokryte wodami płynącymi w rozumieniu Prawa wodnego? Wydaje się, że pozytywna odpowiedź na tak postawione pytanie jest uzasadniona. Przede wszystkim trzeba mieć na uwadze, że grunty pokryte wodami płynącymi to szczególny zasób nieruchomości, który z praktycznego punktu widzenia powinien być reprezentowany w ewidencji gruntów w sposób jednoznaczny. Grunty te stanowią wyodrębniony zasób nieruchomości Skarbu Państwa (art. 14a Pw), w stosunku do którego stosuje się przepisy ustawy Prawo wodne, jako ustawy szczególnej w zakresie gospodarki wodnej (art. 1a ust. 1 Pw). Własność gruntów pokrytych wodami płynącymi uzależniona jest od własności wody, która po nich płynie (art. 14 ust. 1 Pw). Grunty pokryte wodami płynącymi nie podlegają obrotowi cywilnoprawnemu, uprawnienia właścicielskie wykonują organy wskazane w Prawie wodnym (art. 11 ust. 1), a bezpośredni zarząd sprawują jednostki tam przywołane (art. 217 ust.1 Pw). Gospodarka tymi gruntami jest ściśle powiązana z gospodarką wodną, np. udostępnienie gruntu do wykorzystania następuje w drodze użytkowania, na zasadach przewidzianych w Prawie wodnym (art. 20 Pw). Zasady te są nietypowe i dotyczą np. gruntów pod ciekami, ale już nie gruntów w kanałach. W myśl zasad Pw kanały są to sztuczne urządzenia wodne, która jedynie wykorzystują wodę płynącą do celów, do których zostały wybudowane. Brak uwidocznienia tej różnicy w ewidencji gruntów zaciemnia obraz prawnej natury gruntów pod wodami, co często prowadzi do nieporozumień, a nawet nadużyć prawa. Dlatego też grunty pokryte wodami płynącymi według Pw powinny mieć swoją jednoznaczną reprezentację w ewidencji gruntów. Można to osiągnąć ustalając Prawo wodne jako wyznacznik dla oznaczania użytków

gruntowych w ewidencji gruntów. Droga do tego rozwiązania wiedzie poprzez zmianę przepisów Pgik i Egib.

PROPOZYCJA NOWELIZACJI PRZEPISÓW PRAWA W CELU KORELACJI DEFINICJI GRUNTÓW POKRYTYCH WODAMI PŁYNĄCYMI

Przedstawiona wyżej niespójność definicji gruntów pokrytych wodami płynącymi ma spore negatywne oddziaływanie w szeregu procesach prawno-administracyjnych. Stąd też propozycja zmiany obowiązujących przepisów prawa, która gwarantowałaby ujednoczenie definicji gruntów pokrytych wodami.

Przykładem prawidłowego rozwiązania podobnej kwestii jest oznaczanie w operacie ewidencji gruntów i budynków gruntów leśnych. Odbywa się ono w oparciu o przepisy ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 56, poz. 679, ze zm.), (art. 20 ust. 3a *Pgik*). W ustawie tej znajduje się legalna definicja lasu uwzględniająca prawną specyfikę gospodarki leśnej (lasy to nie tylko grunty porośnięte drzewami, ale również inne związane z gospodarką leśną, np: zabudowane budynkami, ciągi komunikacyjne, urządzenia melioracyjne, miejsca składowania drewna, itp.). Taki sposób rozwiązania kwestii kwalifikacji gruntów leśny w ewidencji gruntów nadaje użytkowi gruntowemu czytelny i jednolity charakter, jednocześnie mający głębsze uzasadnienie prawne i gospodarcze.

Podobną konstrukcję prawną można zastosować w stosunku do gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi. Wymaga to zmian w przepisach prawa normujących prowadzenie ewidencji gruntów. Propozycje zmian można naszkicować w kilku następujących punktach:

- I. zmiana *Pgik* polegająca na ustanowieniu ustawy Prawo wodne jako podstawy oznaczenia użytku gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi w ewidencji gruntów,
- II. zmiana *Egib* w zakresie definicji użytku gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi,
- III. zmiana *Egib* polegająca na stworzeniu definicji gruntów pokrytych wodami w urządzeniach wodnych, ewentualnie ujęcie tych gruntów w pozostałych kategoriach użytków gruntowych, np. gruntach zabudowanych.

Dodatkowo pozytecznym rozwiązaniem w takiej sytuacji byłoby stworzenie w *Pw* jednolitej definicji gruntów pokrytych wodami płynącym. Obecny kształt przepisów jest dość mało czytelny dla osób, które nie miały do czynienia z przepisami tej ustawy. W przypadku, gdyby była ona podstawą oznaczania użytku gruntowego, niewątpliwie częściej korzystaliby z niej osoby nie mające styczności z gospodarką wodną. Wówczas jednolita definicja pozwoliłaby ograniczyć ilość pomyłek i błędnych interpretacji. Niemniej jednak obecne przepisy w tym zakresie są wystarczające, w związku z tym nie zostanie tu przedstawiona propozycja ich zmiany.

I. Prawo wodne jako podstawa oznaczania gruntów pokrytych wodami płynącymi w ewidencji gruntów

Ewidencja gruntów i budynków prowadzona jest na podstawie przepisów ustawy Prawo geodezyjne i kartograficzne (art. 1 pkt 3). Ten akt prawny zawiera ogólne normy opisujące zasady funkcjonowania przedmiotowego rejestru w polskim systemie prawno-administracyjnym. Dlatego uregulowania o istotnym znaczeniu dla prowadzenia całego rejestru powinny być umieszczane w tej ustawie. Aby Prawo wodne mogło być traktowane jako podstawa ujawniania gruntów pokrytych wodami płynącymi w ewidencji gruntów wystarczy w art. 20 *Pgik* (analogicznie jak to jest w przypadku lasów) dodać ustęp o następującej treści:

„Art. 20 ust. 3b. Ewidencja gruntów i budynków, w części dotyczącej gruntów pokrytych

powierzchniowymi wodami płynącymi, prowadzona jest w oparciu o przepisy ustawy Prawo wodne.”

II. Definicja gruntów pokrytych wodami płynącymi w Egib

Podstawowa zmiana, pozwalająca prawidłowo oznaczać użytki gruntowe, musi zostać wprowadzona w rozporządzeniu w sprawie ewidencji gruntów i budynków. Rozporządzenie to jest zbiorem przepisów szczegółowych, które dogłębnie opisują sposób prowadzenia rejestru gruntów. Jedną z licznych kwestii tam uregulowanych są definicje poszczególnych użytków gruntowych. Wśród nich znajduje się również definicja gruntów pokrytych powierzchniowymi wodami płynącymi, która jak wykazano w poprzedniej części artykułu odbiega od tej zawartej w Prawie wodnym. Osiągnięcie zakładanego na wstępie celu wymaga zatem zmiany w tym obszarze. Egib wymienia, w formie katalogu zamkniętego, grupy użytków gruntowych, które wykazywane są w ewidencji gruntów (§ 67). Wśród nich znajdują się również grunty pod wodami, które dzielą się na (§ 68 ust. 4): grunty pod morskimi wodami wewnętrznymi (Wm), grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi (Wp) oraz grunty pod wodami powierzchniowymi stojącymi (Ws). Definicje poszczególnych rodzajów użytków zawarte są w załączniku nr 6 do Egib (§ 68 ust. 6). Tam też powinna nastąpić kolejna zmiana, przywołująca przepisy Prawa wodnego, która nada nowe brzmienie ust. 6 pkt 2 załącznika:

„2) Grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi

Do gruntów pod wodami powierzchniowymi płynącymi zalicza się grunty, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.).”

lub bardziej precyzyjnie:

„2) Grunty pod wodami powierzchniowymi płynącymi

Do gruntów pod wodami powierzchniowymi płynącymi zalicza się grunty, o których mowa w ustawie z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019, z późn. zm.), tj.: grunty tworzące dna i brzegi cieków naturalnych, źródeł, z których cieki biorą początek, jezior oraz innych naturalnych zbiorników wodnych o ciągłym bądź okresowym naturalnym dopływie lub odpływie wód powierzchniowych, w granicach linii brzegu, a także grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, będące gruntami pokrytymi wodami powierzchniowymi przed wykonaniem urządzeń piętrzących.”

Proponowana wariantowość jest wynikiem braku jednolitej definicji gruntów pod wodami płynącymi w Pw. Niestety każde rozwiązanie ma swoje wady i zalety. Pierwsza propozycja jest uniwersalna i elastyczna w przypadku zmiany przepisów Prawa wodnego. Drugie rozwiązanie z kolei ma postać bardziej przyjazną odbiorcy, ale w przypadku zmian przepisów Pw konieczna byłaby również zmiana Egib. Wyjściem w tej sytuacji mogłoby być stworzenie jednolitej szczegółowej definicji gruntów pod wodami płynącymi w Pw. Dzięki temu przepisy Egib mogłyby odwoływać się wprost, bez utraty czytelności.

III. Użytek gruntowy dla urządzeń wodnych pokrytych wodą płynącą

Dopełnieniem przedstawianych wyżej zmian musiałoby być rozwiązanie kwestii gruntów pod obiektami hydrotechnicznymi, w których znajdują się wody płynące, a które obecnie Egib, w przeciwieństwie do Pw, kwalifikuje jako grunty pokryte wodami płynącymi, mowa tu o kanałach i sztucznych zbiornikach (z wyłączeniem gruntów, które były pokryte wodami płynącymi przed wybudowaniem urządzeń piętrzących). Nasuwają się tu dwa rozwiązania:

1. Stworzenie nowego rodzaju użytku gruntowego dla gruntów pokrytych wodami w urządzeniach wodnych.

Podobne rozwiązanie zostało już zastosowane w Egib, a dotyczy ono jezior i stawów. Są to obiekty o zbliżonych cechach fizycznych, ale odmiennej naturze prawnej. W przestrzeni rzeczywistej wydają się takie same (zwłaszcza starsze stawy, które ulegały naturalizacji trudne są do odróżnienia od jezior), niemniej jednak ich charakterystyka jest odmienna. Jeziora są tworam naturalnymi przyrody i jako takie oznaczane są w ewidencji gruntów konturem gruntów pod wodami powierzchniowymi stojącymi (symbol Ws). Stawy zaś są urządzeniami, budowlami sztucznymi, przeznaczonymi do produkcji rolniczej (rybacka działalność rolnicza) i w związku z tym zalicza się je do użytków rolnych (grunty pod stawami – Wsr). Posługując się tą samą analogią można stworzyć nowy użytek gruntowy, który to opisywałby grunty pokryte wodami w sposób sztuczny, wynikły z aktywności inwestycyjnej człowieka. Przykładowa kodyfikacja prawna mogłaby wyglądać następująco:

„Grunty pod wodami w urządzeniach wodnych (Wu)

Do gruntów pod wodami w urządzeniach wodnych zalicza się grunty wchodzące w skład sztucznych zbiorników wodnych, stopni wodnych oraz jezior podpiętrzonych, które zostały pokryte wodami po wybudowaniu urządzeń piętrzących, a także grunty pod wodami w kanałach oraz w innych urządzeniach wodnych.”

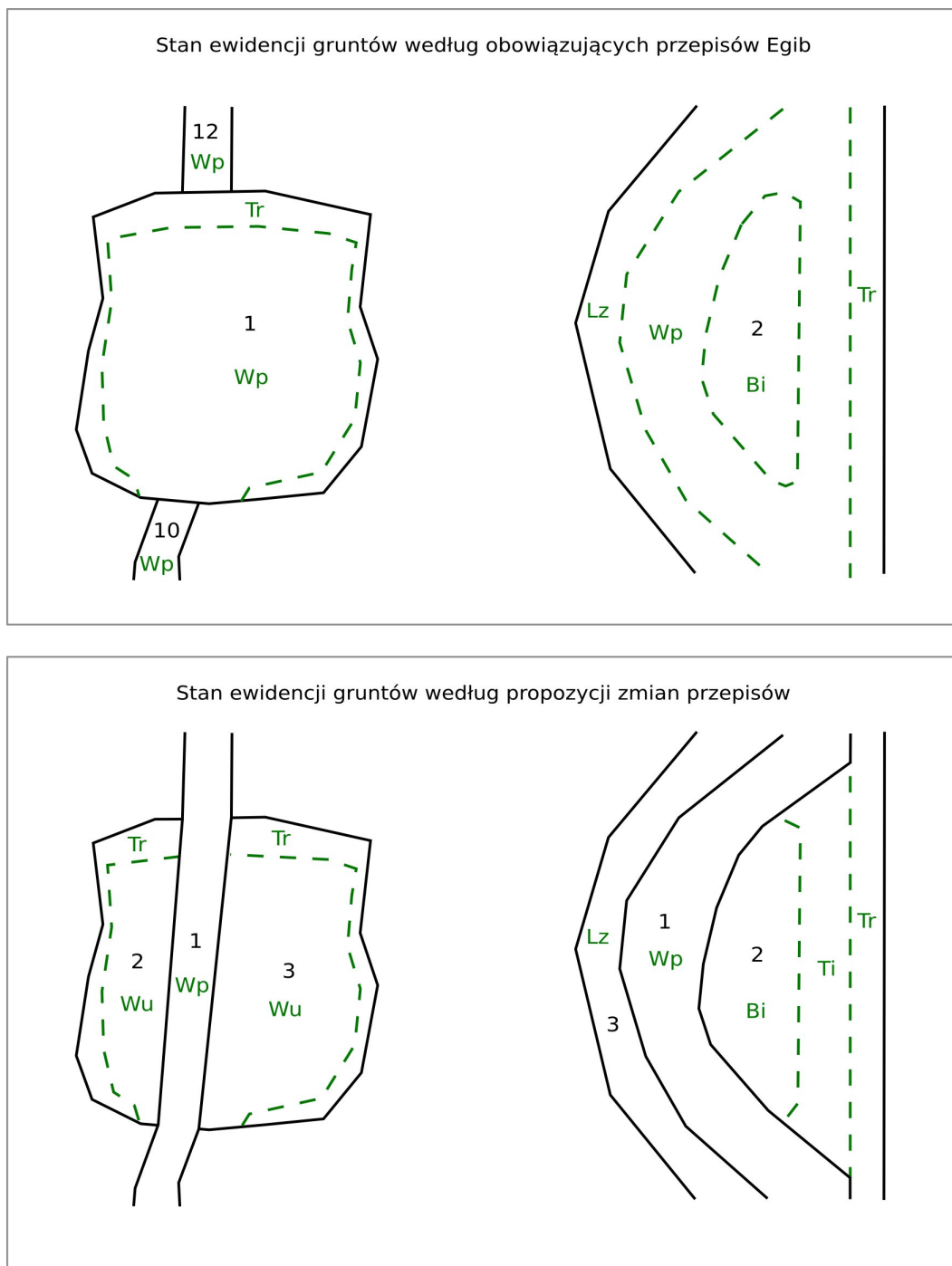
W odczytaniu i interpretacji powyższej definicji może być pomocne Prawo wodne, które szczegółowo określa co należy rozumieć pod pojęciem urządzenia wodnego (art. 9 ust. 1 pkt 19 Pw). Zaproponowany użytek gruntowy dołączyć można do grupy gruntów pod wodami (ust. 6 załącznika nr 6 do Egib). Niemniej jednak równie odpowiednim miejscem byłaby grupa gruntów zabudowanych i zurbanizowanych (ust. 3 załącznika nr 6 do Egib), ze względu na to, że urządzenia wodne w istocie rzeczy są budowlami.

2. Dołączenie gruntów pod wodami w urządzeniach wodnych do już istniejących rodzajów użytków.

Możliwości regulacji w tym zakresie jest dość sporo. Podstawową zasadą powinno tu być zbadanie przeznaczenia konkretnego rodzaju urządzenia wodnego. To powinno pomóc w zakwalifikowaniu ich wprost do już istniejących rodzajów użytków lub poprzez dopisanie jako kolejnych przykładów i tak np.:

- kanały żeglugowe mogą być zaliczane do innych terenów komunikacyjnych (Ti), (obecna definicja tychże wylicza m. in. budowle służące komunikacji wodnej),
- kanały elektrowni oraz zbiorniki wykorzystywane na cele energetyczne należałoby traktować jako grunty zabudowane - tereny przemysłowe (Ba),
- zbiorniki rekreacyjne wpisują się w definicję gruntów zabudowanych - terenów rekreacyjno-wypoczynkowych (Bz),
- inne budowle wodne, przeciwpowodziowe lub o mniej sprecyzowanej funkcji, można ująć w kategorię terenów różnych (Tr) lub innych terenów zabudowanych (Bi).

Takie rozwiązanie przedstawionej kwestii eliminuje konieczność tworzenia nowego użytku gruntowego, co zdaje się być atutem tego rozwiązania, gdyż wykorzystuje powszechną znajomość już istniejących definicji użytków, doprecyzowując jedynie zakres ich stosowania.

Rys. 2. Funkcjonowanie propozycji zmian na przykładzie mapy ewidencji gruntów

PODSUMOWANIE

Zaproponowana w niniejszym artykule zmiana prawa ma na celu dostosowanie przepisów regulujących prowadzenie ewidencji gruntów i budynków do prawnych zasad gospodarowania gruntami pokrytymi wodami. Opisane nowe rozwiązanie normatywne wydaje się być z pożytkiem dla administracji

państwowej, sprawnego zarządzania państwem, jak i osób związanych z gospodarką wodną, czy to zawodowo, czy też incydentalnie (np. przy korzystaniu z wód i gruntów nimi pokrytych). Nowe brzmienie definicji użytku gruntów pokrytych wodami płynącymi nie powinno stwarzać problemów przy jej praktycznym zastosowaniu. Podstawowa zmiana opiera się o naturalność obiektów hydrologicznych. W rozróżnieniu urządzeń wodnych od naturalnych tworów hydrologicznych pomocne powinny być opinie jednostek zarządzających wodami (w znacznej większości również władających gruntami, których zmiany użytków miałyby dotyczyć).

Wątpliwość jaka nasuwa się w związku z przedstawioną propozycją zmian jest kwestia linii brzegu. Zgodnie z Prawem wodnym granicą gruntów pokrytych wodami płynącymi jest linia brzegu ustalana na podstawie art. 15 Pw w toku postępowania administracyjnego. Wydaje się racjonalne, aby grunty obecnie oznaczone w ewidencji jako pokryte wodami płynącymi takimi pozostały, mimo braku ustalonej linii brzegu. Pozwoli to uniknąć konieczności ponoszenia przez administrację państwową sporych kosztów związanych z postępowaniami w sprawie ustalania linii brzegu. Niemniej jednak w przypadku konieczności zmiany granicy użytku gruntowego należałoby w pierwszej kolejności ustalić linię brzegu cieku, która byłaby podstawą wpisu w ewidencji gruntów nowej granicy konturu. Wynika to z różnic pomiędzy linią zasięgu wód (powszechnie przyjmowanej przez geodetów za granicę gruntów pod wodami), a prawną granicą gruntów pokrytych wodą płynącą, czyli linią brzegu. Ze względu na prawny charakter gruntów pod wodami płynącymi, kontur użytku gruntowego powinien być również granicą działki ewidencyjnej. Takie podejście pozwoli zachować ustalony w ewidencji gruntów i budynków ład i jednocześnie prawidłowo oznaczać kontury użytków w przypadku zmiany pokrycia gruntów przez wodę płynącą.